TRĂIASCĂ A XX-A ANIVERSARE A PROCLAMĂRII REPUBLICII !

Viața studențească

44

MĂRIA SA POPORUL ÎN ANII DOMNIEI SALE

Sînt fapte, sînt momente, sînt epoci întregi în istoria poporului român a căror pregnanță se străvede adînc în timp asemeni reliefului acestui pămînt mitic.

Atît de organic și de armonios cresc asemenea momente din solul fertil al istoriei încît ele par totodată și o întruchipare a înseși voinței naturii. De fiecare dată cînd le revedem panorama, această revelație se impune cu o uimitoare fascinație.

Și dacă acest sentiment îl trăim cu atîta intensitate cînd rememorăm epoci îndepărtate, e lesne de înțeles cu ce tumult sufletesc desprindem contururile unui relief politic și social, economic și spiritual, care s-a născut sub ochii noștri. Închipuiți-vă că ați fi fost martorii înălțării Carpaților și atunci veți avea dimensiunile grandioase ale acestui eveniment crucial care se cheamă Proclamarea Republicii.

După actul hotărîtor de la 23 August 1944, în condițiile în care poporul revoluționar era condus cu fermitate și cu o extraordinară clarviziune strategică și tactică de către Partidul Comunist Român, un asemenea eveniment apărea ca o certitudine iminentă. Entuziasmul care a cuprins țara a fost de aceea uriaș, căci dincolo de bucuria nemărginită, în ființa poporului stăruia o inepuizabilă sete de creație liberă, conștientă, pe măsura aspirațiilor sale seculare. România devenise, în sfîrșit, după cum și-o imaginase cîndva Alexandru Odobescu, o țară vrednică de geniul și de marea inimă a românilor.

Se punea astfel capăt unei forme de guvernămînt cu atît mai străine și mai ostile poporului cu cît încheia totodată șirul unei dinastii fără nici un fel de contingențe cu interesele naționale.

Maiestatea poporului român — cum spunea un alt mare patriot și vizionar, Simion Bărnuțiu — intra astfel în drepturile sale inalienabile, ca potestate supremă. **Cuvintele de aur ale Poetului înfloreau pe buze firesc, ca însăși urarea tradițională de An Nou :**

Treizeci Decembrie patruzeci și șapte,
Sfîrșit de an și început de veac.

Numai că începutul de veac coincidea de fapt și cu sfîrșitul veacului celui mai fecund al istoriei noastre de pînă la revoluția socialistă, acela marcat de cardinalul an revoluționar 1848.

Poporul împărat **își instaura puterea sa nu numai asupra întregii moștenirii pe care i-o lăsaseră părinții din părinți între fruntariile patriei sale strămoșești, ci și peste destinele sale viitoare.**

Iar aceste destine erau cele mai luminoase, căci ele erau orientate în singura direcție cu adevărat proprie și propice intereselor celor mai profunde ale maselor muncitoare eliberate de exploatare — Socialismul.

La douăzeci de ani de domnie a poporului prin el însuși ne apare și mai grandioasă alegerea de destin săvîrșită sub îndrumarea înțeleaptă, călăuzită de un nobil patriotism, a partidului comuniștilor.

Bilanțul e atît de impresionant și echivalent unui miracol nu numai pentru cei care îl cunosc indirect, din afara granițelor și a istoriei noastre, ci pentru noi înșine care l-am trăit cotidian, fie ca membri maturi ai colectivității poporului, fie ca fii care am crescut o dată cu Republica.

Niculae STOIAN

(Continuare în pag. 3)

Desen de Radu VINCENZ

20

Cunosc cîmpii și rîuri, colinele bogate
În ramuri care-și duc către țărînă
Tot rodu-n care seminția poate
Să cînte-n versuri lauda română.
Și casa-n care douăzeci de veri
Și douăzeci de ani părinții au citit
Cîtă putere poartă grîu-n primăveri
Și cît de dulce-i pîinea la nuntit.
Și iată douăzeci de milioane azi
Și douăzeci de milioane de gînduri
deodată —
Aceeași vorbă spusă pînă-n brazi
Cînd viața-n sărbătoare se arată
Un imn de glorie pentru străbuni,
Același imn purtat pentru urmași
Pentru cimpoi și tulnic și goruni
Si pentru febra marelui oraș.
Pentru podoabe, pentru vin și cînt —
Cuvinte bune pentru cîmp și struguri
Același imn pentru că bucuri
Prin el rodirea vechiului pămînt.

Dumitru M. ION

Studenția — vîrsta tinereții plenare

Socialismul ridică în fața națiunii deopotrivă exigența grijii pentru viitorul ei — tînăra generație — manifestată prin noile coordonate materiale, sociale și etice ale condiției sale de viață, cît și exigența noilor idealuri și trăsături ce trebuie să caracterizeze tineretul spre a duce mai departe, mai sus, opera prezentului.

În procesul cu adînci rezonanțe sociale și morale al formării și afirmării tinerei generații în etapa desăvîrșirii construcției socialiste o necesitate împlinită la timp o constituie *Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.R. cu privire la sarcinile organizațiilor de partid, de stat și obștești, ale U.T.C., pentru îmbunătățirea muncii educative în rîndul tineretului.* Tocmai astfel se explică ecoul deosebit al hotărîrii partidului în țară și cu deosebire în aulele universitare. Adeziunea față de principiile și prevederile Hotărîrii, analiza responsabilă a plusurilor și minusurilor activității de pînă acum, gîndirea inovatoare asupra căilor de îmbunătățire în viitor a activității educative în rîndul studenților se împletesc în sublinierea unanimei recunoștințe a tineretului față de marele său educator : partidul comunist.

- OPINII
- SUGESTII
- MĂSURI

În întîmpinarea Consfătuirii pe țară convocate de Plenara C.C. al U.T.C. și a Consiliului U.A.S.R., „Viața studențească" deschide paginile sale începînd din acest număr (vezi pag. 8—9) discutării căilor și modalităților cele mai eficiente pentru ridicarea la înălțimea actualelor cerințe a activității în rîndul studențimii. Activiști U.T.C. și cadre didactice, sociologi, în primul rînd studenții înșiși sînt chemați să-și spună cuvîntul asupra acestei probleme și în numerele viitoare ale revistei.

Pe liniile clare, de perspectivă, trasate de partid, vom fi astfel, în mod firesc, autorii acestui multilateral, dinamic și creator proces de plămădire a generațiilor care vor purta înainte steagul comunist al realizărilor României de mîine.

NUMĂR FESTIV CU UN SUPLIMENT UMORISTIC DE ANUL NOU ÎN 8 PAGINI

VIVAT NOSTER POPULUS OPEROSUS, STRENUUS
VIVAT ET RESPUBLICA SOCIALISTA, LIBERA,
VIVAT ROMANIA

SĂRBĂTOARE STUDENŢEASCĂ

Atmosfera sărbătorească a acestui sfîrşit de an, izvorîtă dintr-un mozaic impresionant de fapte, manifestări si acţiuni studenţeşti în toate centrele universitare ale ţării, e adînc impregnată de apropierea marii aniversări a proclamării Republicii. La Bucureşti, Iaşi, Cluj sau Timişoara, festivalurile artei studenţeşti se desfăşoară sub semnul aniversării.

Pe scena Casei tineretului din Iaşi formaţiile de teatru ale Institutului agronomic, Politehnicii, Casei de cultură, I.M.F.-ului, Institutului pedagogic, brigada „Seringa" şi ansamblurile folclorice din tot centrul, formaţiile de dansuri invitate din Bacău şi Suceava îşi dau întîlnire în fiecare seară cu publicul. Început la 3 decembrie, festivalul intitulat „Ţie, Românie !" îşi încununează programul în aceste zile cu un spectacol festiv, marcînd reuşita acestei manifestări autentice a entuziasmului şi elanului tineresc.

La Casa de cultură a studenţilor bucureşteni se perindă în aceste zile formaţia de estradă a Universităţii, ansamblurile de teatru ale Institutului de construcţii, Arhitecturii şi Academiei de studii economice. Şi la Cluj festivalul a atins momentul de vîrf. După ansamblul Casei de cultură, care a prezentat spectacolul „Vrem să facem revistă", după serile muzical-coregrafice ale Politehnicii şi Institutului agronomic „Dr. Petru Groza", teatrul studenţesc din Cluj a adus la rampă piesa lui Bogdan Amaru, „Goana după fluturi". În inspirata regie a Olimpiei Arghir, studenţii Cornelia Bloos, Victor Gligor, Mihaela Cordoş, Constantin Ştefănescu şi Claudiu Lisovski au oferit una din cele mai reuşite seri ale festivalului.

Timişorenii au şi ei zile pline. O gală de filme a cineclubului „Gaudeamus", „Douăzeci de trepte de lumină", montaj realizat de formaţiile Institutului de medicină, o întîlnire cu „tinerii de vîrsta Republicii", organizată de Comitetul U.T.C. al Politehnicii, un concurs „Cine ştie cîştigă" pe tema „Din istoricul oraşului Timişoara", numeroase spectacole de teatru...

Între acestea s-a remarcat seara experimentală a teatrului Universităţii, care a prezentat piesa antirăzboinică a lui Fernando Arrabal, „Pic-nic pe cîmpul de luptă" şi „Om de treabă" de Romulus Vulpescu. Tînărul regizor Diogene Bihoi a reuşit pe deplin să atragă publicul în cîmpul de interes al problematicii textelor, elementul principal al acestui succes demn de consemnat.

Şi în aceste zile studenţii Institutului pedagogic de 3 ani din Suceava organizează în satele regiunii deplasări cu brigăzi culturale, simpozioane şi seri cultural-artistice. În ziua de 27 decembrie în sala ansamblului „Ciprian Porumbescu" un spectacol festiv dat de toate formaţiile institutului încununează eforturile şi ambiţiile tinereşti ale studenţimii sucevene.

R. GEORGESCU

PE TREPTELE CÎNTECULUI

Totul a fost ca un poem la a cărui scriere participi prin devotiune şi prezenţă. În marele amfiteatru al Institutului politehnic din Braşov, care nu ştiu de ce mi se părea mult mai mare decît în realitate, poate tocmai datorită iubitorilor de poezie şi artă, al căror interes mutase ceva mai încolo pereţii, pe scenă, în centru, în faţa microfoanelor, unde un grup de talentaţi poeţi tineri bucureşteni, Ana Blandiana, Niculae Stoian şi Marin Sorescu îşi citeau versurile. Sosiseră ca urmare a solicitării publicului braşovean, a colaborării inspirate dintre „Viaţa studenţească" şi centrele universitare, în cazul nostru Braşovul, — la o întîlnire cu studenţimea şi admiratorii Poeziei din vechiul burg al Ţării Bîrsei, şi care manifestare era închinată celei de a XX-a aniversări a proclamării Republicii. Afară se despletea un decembrie de aer pur imens, în sala devenită neîncăpătoare poeţii declamau versuri despre pămînt şi izbîndă, despre aer şi flamuri roşii şi, în respiraţia caldă a ascultătorilor, acestea se înălţau foşnind uşor, asemeni unor iubiri tinere.

E mai mult decît probabil că întîlniri asemănătoare vor mai fi avut loc, dar acest fapt nu umbreşte cu absolut nimic ţinuta aleasă, farmecul, profilul serii de la Braşov. Ce nobile sentimente trebuie să te cuprindă pe tine ca poet, aflat acolo pe scenă, în faţa microfoanelor, în faţa celor sosiţi să te asculte şi cîte întrebări trebuie să-ţi pună o asemenea adeziune publică la nobleţea dintotdeauna a Poeziei despre misiune şi responsabilitate, la fel de nobile, ale poetului. Solemnitatea serii, minată de un entuziasm pur şi simplu enorm, acaparator, se mula perfect pe conturul solemnităţii sărbătoririi ce se cinstea public : apropiata aniversare a Republicii. Din acest punct de vedere am avut chiar senzaţia la un moment dat că versurile se rosteau nu în faţa microfoanelor, într-un vast amfiteatru, ci într-o mare piaţă publică, unde cuvintele se rostogoleau aprinse pe deasupra mulţimilor, se alungau în cascade, ameţind privirile, dezrădăcinînd temelia pietrei, versuri rostite de nişte veritabili tribuni, slăvind patria şi oamenii ei şi mi-am zis că Poezia trebuie să fie neapărat o şoaptă de oracol şi că, fiind în templul ei, ne poate îngădui să rămînem în genunchi pe trepte. Şi spre a rotunji cum se cuvine o excelentă seară studenţească, un grup de studenţi ai Conservatorului „Ciprian Porumbescu" din Bucureşti, voci remarcabile, de o pregnanţă emoţionantă, Constanţa Ionescu, Georgeta Gurgui (aceasta la prima apariţie publică), Cristian Mihăilescu, acompaniaţi de Ladislau Bertalan, au prezentat cîteva cunoscute canţonete şi arii din repertoriul clasic, iar Puica Igiroşanu, Ileana Popovici şi din nou Constanţa Ionescu, un mănunchi de şlagăre de succes. Elevaţia artistică a repertoriului cît şi interpretarea aleasă au avut darul de a entuziasma pe colegii lor braşoveni, mîndri că în generaţia de tineri aflată pe băncile facultăţilor se numără şi asemenea talente în care se pun îndreptăţite speranţe.

Şi totul se întîmpla în sala mare a amfiteatrului studenţesc din Braşov, într-o seară, care se cere reeditată, desigur la alte nivele, semnificaţii şi preocupări, şi altă dată. Într-o seară spun, în care cîţiva tineri poeţi talentaţi, Ana Blandiana, Niculae Stoian şi Marin Sorescu, sosiseră să scrie un poem închinat sărbătoririi Republicii, poem la care iubitorii Poeziei participau în egală măsură prin prezenţă şi devotiune.

Nicolae UDREA

GAUDEAMUS 20

Fiecare promoţie îşi are amintirile şi „celebrităţile" ei, fiecare an îşi are specificul şi frumuseţea lui. Cînd, după cinci ani de clipe şi zile petrecute alături, te desparţi de colegi şi profesori, de amfiteatre şi bănci, fără să vrei poate, devii visător şi nostalgiile timpului dus te încearcă, emoţiile te înconjoară cu aripile lor de imagini şi sunete, gîndurile alunecă fără voie înapoi în amintiri...

Amfiteatrul F 24 de la Institutul politehnic din Bucureşti, martorul atîtor întîmplări de-a lungul anilor, se schimbase într-o sală sărbătorească, locul studenţilor conştiinciosi consemnîndu-şi notiţele cursurilor îl luaseră sărbătoriţii — studenţii anului al V-lea Energetică, iar cel al profesorului fusese ocupat de oaspeţii de onoare — criticul de artă Petru Comarnescu, poetul Eugen Jebeleanu, omul de ştiinţă emerit Constantin Motaş, Maria Ţuculescu, soţia pictorului Ion Ţuculescu, Constantin Dinculescu, rectorul Institutului politehnic. Se organizase o întîlnire, ultima întîlnire „oficială" a tuturor studenţilor anului. Absolvenţii celei de a XX-a promoţii a Republicii dorind să lase facultăţii, alături de o frumoasă amintire a despărţirii, şi începutul unei minunate tradiţii : transmiterea mesajului de energeticieni anului al IV-lea.

Sala, frumos pavoazată cu tablouri originale sau reproduceri Ţuculescu, şi cu covoare olteneşti, a devenit pe neaşteptate cadrul unei întîlniri intime, plină de farmec şi poezie, cu pictura şi cu viaţa artistului Ion Ţuculescu.

Expunerile şi cuvintele de recunoştinţă, amintirile şi versurile s-au completat prin proiecţii de diapozitive şi prin filmul documentar „Ion Ţuculescu" al regizorului David Rău, reuşind să creeze, dincolo de manifestările propriu-zise, unele din cele mai frumoase momente cu care rămîi în amintire din studenţie. Soţia pictorului, doamna Maria Ţuculescu, le-a făcut studenţilor anului al IV-lea cinstea de a le înmîna mesajul de energeticieni (macheta unor stîlpi de înaltă tensiune, însoţită de textul mesajului) după ce rectorul institutului, profesorul universitar Constantin Dinculescu, le-a mulţumit entuziaştilor organizatori ai acestei ultime întîlniri a studenţilor anului al V-lea.

Deopotrivă de vibrantă şi atractivă, această primă manifestare a unui început de tradiţie al promoţiei „20" a Republicii a constituit o frumoasă realizare a unor studenţi fruntaşi ai anului.

Florentin GHEORGHIU

Generațiilor de azi istoria le-a hărăzit fericirea de a vedea înfăptuindu-se visurile și dorințele cele mai cutezătoare ale înaintașilor, lor le-a revenit misiunea de a făuri viitorul de aur al patriei.

NICOLAE CEAUȘESCU

Prof. univ. H. H. STAHL :

S-A NĂSCUT CONȘTIINȚA DE SINE A CAPACITĂȚII CREATOARE

— Două decenii reprezintă o perioadă scurtă în viața unei națiuni, dar pentru români ele sînt caracterizate printr-o caldă și înțeleaptă solicitudine pentru necesitatea dezvoltării personalității umane.

— Sociologii vorbesc tot mai des despre echipamentul social al societății, despre acei oameni dotați cu dubla calitate de buni tehnicieni și buni activiști sociali. „A ști carte" nu este o virtute, ci o premisă tehnică ; poate chiar constitui la un anumit nivel o virtuozitate ; trebuie să știi însă cum s-o orientezi, cărui ideal etic o consacri. În această fază știința devine o virtute. De aici a rezultat și o schimbare la nivelul croirii ca personalitate a viitorului intelectual, studentul de azi Este și aceasta încă o calitate adăugată de cei 20 de ani cultivării spiritului.

— O ținută umanistă angajată a caracterizat activitatea multor savanți din trecut. Cum s-a adaptat acestei noi etici categoria mai largă de intelectuali formați în vechea societate ?

— A existat într-adevăr la început un moment de criză, de tatonare, explicabilă de altfel pentru răstimpul de ruptură bruscă cu vechiul care trebuia marcat. A fost momentul dezvoltării cu precădere a virtuților sociale într-o epocă de luptă acerbă pentru putere. A urmat însă aderența treptată a vechii intelectualități la ideile noii orînduiri. Este meritul tinerei societăți ce s-a născut de a fi știut, prin condițiile sociale și istorice create, să rezolve favorabil această criză. Asistăm azi la o manifestare nemaicunoscută a virtuților creatoare ale poporului care a căpătat conștiința de sine a acestei capacități. Virtuțile nu apar din cazuri izolate, ci din mase de oameni și aceste mase au fost puse în mișcare.

— A devenit un însemn al vieții noastre sforțarea pentru folosirea întregului rezervor de forțe creatoare neexplorate, necultivate sau nefolosite.

— Societatea noastră își propune să creeze condiții pentru generarea și cultivarea virtuților și să le selecteze în urma ridicării masei de indivizi. Participarea și agitarea spiritului științific și creator studențesc pe care ne-o propunem acum au fost și un mare merit al școlii lui Gusti. Astfel se creează un flux de idei, o viziune integralistă asupra vieții sociale.

Tendința tineretului spre mari remanieri poate deveni rodnică dacă este bine canalizată. Soluțiile trebuie găsite în momente de tensiune a exercițiului și creației. Pofta de real a tineretului trebuie orientată printr-o veghere de departe, printr-o stimulare a judecății lui din care rezultă adeziunea, pentru că tineretului îi repugnă amestecul direct al îndrumătorului. El trebuie pus în situația de a-și dezvălui virtuțile și atunci tu însuți educator încerci bucuria descoperirii la cei educați a bogăției fondului etic caracteristic poporului nostru, a aderenței la ideile nației, a responsabilității față de exigențele profesiunii. Astfel, în raportul profesor-elev are loc procesul de generare a virtuții.

De aceea consider că problema modelării oamenilor, capitală printre preocupările societății noastre, care afirmă tot mai des lozinca **investițiilor în om,** înseamnă orientare și organizare pentru netezirea terenului ca toate puterile creatoare ale omului, toate virtuțile lui native să fie declanșate. **Sîntem o națiune cu deosebire dotată la nivelul marii mase. Și pentru această masă în cei 20 de ani s-a potențat un mediu generator de creație. Pentru prima oară în istoria țării statul socialist dă o comandă socială precisă, cum sînt de exemplu cele prevăzute de documentele Conferinței Naționale, iar replica vine de la oameni activi și entuziaști care, feriți de pericolul transformării lor în funcționari, afirmă înalte virtuți cetățenești și patriotice și participă conștient la viața politică și socială a țării.** Preferăm entuziasmul conștient, iar nu cel fanatic, pentru ca fiecare să-și clarifice scopurile sociale în procesul muncii, să-nțeleagă concret în acest proces detaliile edificiului socialist.

Conf. dr. VICTOR SĂHLEANU :

EPOCA PREMISELOR ȘI REALIZĂRILOR GENIALE

— Există la poporul român asemenea însușiri afirmate în persoana fiilor săi care l-au făcut apreciat și respectat de celelalte națiuni.

— În fiecare domeniu al științei istoria cunoaște înaintași a căror viață și operă exprimă înțelepciunea, receptivitatea la nou, răbdarea și spiritul de investigație, largile valențe intelectuale, puterea de sinteză ale poporului nostru. Hașdeu și Iorga au devenit reprezentanți ai spiritualității românești pentru că prețuind tradițiile populare au manifestat un acut curaj al opiniei științifice și sociale ; Babeș s-a consacrat promovării științei românești renunțînd la avantajele personale pe care i le putea oferi activitatea în universitățile străine ; Racoviță nu a fost numai un mare explorator, iar Pîrvan numai un mare arheolog, ci și mari filozofi ai eroismului cotidian, însușire căreia îi descoperim izvoare și filiații în însăși seva spirituală a românilor. Sînt convins că Babeș, Cantacuzino, Xenopol, Conta sînt un tezaur de gîndire ce se mai poate încă valorifica. Istoria științei românești și istoria contemporană a culturii arată că românii au putut să dea tonul în multe discipline științifice, să fie apreciați și ascultați de străini la ei acasă. În ultimii ani s-a afirmat o pleiadă valoroasă de cercetători. Lucrări de prestigiu din domeniul matematicii, de exemplu, analizează pe larg chiar și aportul unor cercetători în vîrstă de 26 de ani !

— Remarcați deci o continuitate între creația științifică din trecut și cea de azi.

— Sentimentul progresului științific este legat de această unitate a succeselor trecute și prezente care laolaltă trebuie cunoscute și folosite pe plan național și internațional. Cred că spiritul poporului nostru se manifestă strălucit nu numai în artă, ci și în știință, iar participarea românească la patrimoniul științei universale este comparabilă ca importanță cu contribuția lui Brâncuși la evoluția sculpturii.

— Poporul nostru se manifestă nu numai ca abil creator, dar și ca un mare consumator de știință.

— Epoca socialistă, prin condițiile materiale asigurate, a marcat perfect receptivitatea înnăscută a poporului la știință. **Ideea despre un popor român strîns în chingile superstițiilor și misticismului a fost infirmată.** Aviditatea lui pentru știință este un revers al spiritului său realist. El a ajuns la înțelegerea utilității și necesității științei în viața de zi cu zi. Un asemenea mod de asimilare a cunoștințelor nu vine în contradicție cu fondul său spiritual. Există o perpetuare a specificului național al acestui tezaur. Adevăratul cercetător științific de azi nu se desprinde de această matrice capabilă să confere contribuțiilor științifice românești un anume specific.

În ultimele două decenii nenumărate elemente afirmate din masa largă a poporului au fost antrenate rapid la munca de creație științifică. Următorii ani vor marca cele mai bune roade ; în coacerea lor meritul revine liniei partidului în îndrumarea științei și culturii, insistenței din ultimii ani de a lega producția științifică și culturală actuală cu cea din trecut. Realizînd continuitatea între trecutul progresist și prezent vom asista la afirmări și realizări foarte consistente, la opere vaste și temeinice. **Românul este prin firea lui un constructor și un luptător, mai puțin un contemplativ. Românul este omul construcțiilor vaste și al luptelor grele. Spiritul românesc**, așa cum s-a afirmat el cu încă cinci secole în urmă, **este spiritul marilor sinteze,** ajungînd la viziuni grandioase asupra vieții și cosmosului. Românul este creatorul unor asemenea opere care prin frumusețe și originalitate, asemenea arhitecturii și picturii mînăstirilor din nord, sînt capabile de puternice ecouri prezente și viitoare.

Convorbiri consemnate de Georgeta RUȚA

MĂRIA SA POPORUL ÎN ANII DOMNIEI SALE

(Urmare din pag. 1)

Locuitorul acestor plaiuri s-a dovedit apt pentru toate cuceririle unei civilizații moderne, avantajele orînduirii socialiste fructificîndu-se astfel într-o operă de prosperitate materială și de viață spirituală aleasă.

Virtuțile de atîtea ori glorificate de fiii săi cei mai luminați s-au afirmat impetuos, încît orașe și sate au devenit de nerecunoscut în fluxul covîrșitor al energiilor descătușate.

Nu există domeniu, începînd cu acela al înaltelor trebi de stat, al politicii interne și externe în care înzestrarea strălucită a poporului să nu-și fi vădit roadele.

Mai ales noi tinerii care ne aflăm la vîrsta marilor elanuri patriotice, a eminescianului „Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie" trăim cu toată intensitatea entuziasmul acestor prefaceri situate la confluența dintre cele mai îndrăznețe vise ale înaintașilor și lucrarea demiurgică neîngrădită a marilor noștri contemporani — muncitori, țărani, intelectuali.

Poporul însuși a căpătat o altă înfățișare umană — s-au ridicat frunțile cu demnitate, s-au dezdoit spinările, inteligența cugetă liberă, cum de mult ne-am dorit-o.

Capacitățile inepuizabile de care dispune economia noastră, producția uzinelor și a ogoarelor, s-au afirmat încă o dată în măsurile pe care le-a adoptat recent Conferința Națională a Partidului Comunist Român. Industria și agricultura, conduse științific și în pas cu cele mai noi cuceriri ale științei și tehnicii mondiale, creează zi de zi condițiile materiale optime pentru o viață mereu mai îndestulată a întregului popor. Uriașele bogății cu care ne-a dăruit generos natura acestui colț de pămînt se valorifică cu o pricepere pentru care ne invidiază țări și popoare care au intrat de secole în epoca revoluțiilor industriale moderne.

Știința și cultura noastră, pe lîngă faptul că au devenit un bun al maselor la scara Republicii noastre, au urcat în ierarhia universală trepte dintre cele mai înalte. Școala, pe băncile cărela, la diferite nivele, învață în prezent un sfert din populația țării, își exercită din plin misiunea ei de emancipare intelectuală a fiilor națiunii.

Cuvîntul nostru se aude distinct în marele areopag al omenirii și este ascultat cu venerație, căci exprimă gîndul și sensibilitatea unui popor harnic și talentat care-și face zid de pace, turnuri de frăție...

În viața, în strădaniile și aspirațiile noastre, ale celor tineri, sînt puternic imprimate însemnele acestei glorioase epoci de creație intensă. Spațiul nostru de creștere **este acest cadru social larg creat în anii Republicii.**

Nu fără mîndrie ne ațintim de aceea ochii la luminile însorite ale tricolorului nostru înălțat tot mai sus de către comuniști — urmașii devotați ai tuturor Tudorilor și Bălceștilor noștri.

Dacă la 1848 pictorul simboliza pe luptătorii pentru propășirea națiunii în imaginea unui grup unit sub faldurile celor trei culori, astăzi un asemenea simbol ar trebui să întruchipeze poporul întreg, avînd în frunte pe comuniști.

Coeziunea de monolit a poporului sălășluiește tocmai în justețea și înțelepciunea politicii promovate de partid în deplin acord cu aspirațiile cele mai sfinte ale națiunii noastre, cu dorința unanimă de a face din Republica Socialistă România leagănul unei civilizații materiale și spirituale dintre cele mai alese în lume.

Certitudinea acestui viitor strălucit își are temeiul în realizările celor douăzeci de ani, cărora le aduce un vibrant elogiu secretarul general al Comitetului Central al partidului nostru și președintele Consiliului de Stat, tovarășul Nicolae Ceaușescu : „Realizările obținute de țara noastră în anii construcției socialiste sînt rodul creației conștiente a întregului popor român, a muncitorimii, țărănimii și intelectualității, a maselor largi de cetățeni fără deosebire de naționalitate, care au urmat neabătut politica partidului comunist, văzînd în ea expresia intereselor vitale, steaua călăuzitoare spre un viitor mai bun și mai fericit, spre prosperitatea României socialiste".

Sensibilitatea contemporanilor noştri de pe toate meridianele răspunde cu uimire şi cu admiraţie sinceră miracolului înscris de România pe orbita istorică a secolului 20. Televiziunea, radioul, presa cotidiană, cinematograful sînt canale de informaţie publică prin care România creşte în ochii lumii contemporane, din hotarele ei sprijinite în Carpaţi pînă la dimensiunile universalităţii. Vizitînd România — oamenii şi ţara, prin armonioasa lor frumuseţe lirică şi epică, angajaţi în edificarea unei societăţi noi — străini remarcabili, personalităţi ale vieţii politice, economice, culturale şi artistice, sînt impresionaţi de ceea ce realizăm şi creăm, difuzîndu-ne mesajul pretutindeni, pe meridiane şi paralele. Adeseori, sensibilitatea lor seismică la splendorile existenţei şi fiinţei noastre naţionale, din cele patru puncte cardinale, se întoarce, reflexiv, prin scrisori de mulţumire, de sinceră admiraţie şi spontană mărturisire, cu destinaţia : ROMÂNIA. Reproducem aici, evident mai mult simbolic datorită spaţiului restrîns, cîteva din aceste mărturii ale preţuirii şi admiraţiei de care ne bucurăm pretutindeni :

ÎNVĂŢĂMÎNTUL ROMÂNESC — PEPINIERĂ DE AFIRMARE A POTENŢIALULUI CREATOR

JEAN ROCHE
rectorul Universităţii din Paris

Am cunoscut în România zeci de tineri ieşiţi de pe băncile facultăţilor, al căror nivel de cunoştinţe este echivalent cu cel al absolvenţilor din cele mai ilustre centre universitare din lume. Ei construiesc oraşe noi, creează surse hidroelectrice de energie şi proiecte de utilizare a acestora, făuresc puternice centre industriale, contribuie la prosperitatea generală a ţării. Fie că este vorba de economişti, geografi, ingineri, cercetători de diferite discipline ştiinţifice, fie că este vorba de cadre care lucrează în domeniul culturii, aportul lor la înflorirea României este substanţial.

În comparaţie cu 1939, astăzi numărul studenţilor din universităţile româneşti este de cinci ori mai mare.

Crearea de numeroase facultăţi noi, divizarea vechilor facultăţi, au permis atît diversificarea şi introducerea unor discipline ca teoria informaţiei, automatica etc, cît şi înlesnirea unei munci mai eficiente în direcţia educaţiei studenţilor. Institutele politehnice au adoptat o divizare asemănătoare, datorită căreia este posibilă orientarea spre economie a specialiştilor cu o pregătire direct adaptată nevoilor dezvoltării industriale a ţării. Sînt trăsături care aşează învăţămîntul superior românesc alături de cele mai moderne din lume. O grijă deosebită se manifestă de asemenea în domeniul pregătirii de cercetători ştiinţifici. Formarea acestora se integrează tot mai mult în procesul de învăţămînt ; factorii responsabili ţin seama în primul rînd de vocaţia de cercetător a studentului, care este atras să desfăşoare încă din primii ani o muncă de creaţie. Tot pe linia unor asemenea preocupări cadrele universitare desfăşoară o muncă de răsunet mondial. Multe din lucrările în domeniul fizicii, chimiei, biologiei, medicinei, matematicii se bucură de o unanimă apreciere în lumea ştiinţifică internaţională. Este o garanţie de care nu putem să nu ţinem seama. Viitorul învăţămîntului superior românesc este asigurat. Generaţiile încredinţate universităţilor româneşti au şansele unei afirmări durabile, pe măsura posibilităţilor oferite de o ţară recunoscută ca o pepinieră a potenţialului creator. Spun aceasta nu ca urmare a unor informaţii recepţionate în grabă, în răstimpul unei călătorii, ci pentru că universităţile româneşti şi-au cîştigat de multă vreme un bun renume internaţional.

ŞCOALA MATEMATICĂ ROMÂNEASCĂ

Prof. dr. LUCIEN GODEAUX
membru al Academiei regale din Belgia

Debutul şcolii româneşti contemporane datează de la Spiru Haret încoace. Spiru Haret prezenta în ianuarie 1878 la Sorbona o teză asupra invariabilităţii marilor axe ale orbitelor planetare, teză de un răsunător succes. Reîntors în România a fost numit profesor la Universitatea din Bucureşti şi de mai multe ori ministru al Instrucţiunii publice. În această calitate el reorganizează învăţămîntul mediu şi învăţămîntul superior printr-o lege a anilor 1888. Punea astfel bazele unui frumos avînt ştiinţific al României.

În septembrie 1966, Academia Republicii Socialiste România a comemorat centenarul fondării sale. Preşedintelui Academiei, Miron Nicolescu, i se datorează generalizările funcţiilor armonice şi profunde cercetări asupra ecuaţiilor diferenţiale.

Lui G. Moisil i se datorează nu numai cercetări de matematică pură, mai ales în algebră, ci şi importante lucrări asupra logicii şi economiei matematice. Actualmente este preşedintele grupului de matematicieni de expresie latină.

Onicescu, după lucrările de analiză matematică, s-a ocupat cu succes de calculul probabilităţilor. Îmi amintesc că în octombrie 1965, cînd s-au comemorat la Roma 100 de ani de la naşterea lui Guido Castelnuovo, Onicescu a fost solicitat să expună cercetările ilustrului geometru asupra acestui calcul.

Cităm încă lucrările de analiză matematică ale lui Călugăreanu şi Popovici, Haimovici şi Iacob, însfîrşit acelea de statistică ale lui Gheorghe. Ar mai putea fi citaţi în aceeaşi măsură Mangeron, Sloka, Marcus, Gheorghiu, Galbura, cu un studiu de geometrie algebrică prezentat la Roma la colocviul Castelnuovo.

După acest scurt expozeu al contribuţiei românilor în matematici se impune o primă reflecţie. Altădată, matematicienii români care doreau să facă o carieră matematică îşi dădeau doctoratul fie la Paris, fie la Göttingen. Astăzi îl dau în universităţile româneşti. Aceasta înseamnă că ei, indiferent de obiectul de cercetare, găsesc într-una din universităţile ţării lor profesori care să-i poată orienta. Cînd Ţiţeica de pildă a vrut să studieze geometria infinitezimală a trebuit să vină la Paris. Astăzi, un tînăr român care ar dori să abordeze aceleaşi studii are la îndemînă în ţară o serie de facultăţi.

Există un criteriu care ne permite să judecăm importanta lucrărilor unui matematician : şi anume comunicările pe care acesta le expune în străinătate. În privinţa aceasta matematicienii români putem spune că sînt răsfăţaţi. Am vorbit mai sus despre cîteva comunicări preţioase. În afară de acestea mai sînt încă o mulţime a căror enumerare ar fi prea lungă. De altfel este suficient să parcurgem publicaţiile matematice din lume ca să ne dăm seama că lucrările româneşti în domeniul geometriei sînt adesea citate.

Închei repetînd încăodată marea noastră admiraţie pentru şcoala matematică românească. Ea ocupă în lume un loc de onoare.

VITALITATEA FOLCLORULUI ŞI MUZICII ROMÂNEŞTI

Jean ABSIL
compozitor (Belgia)

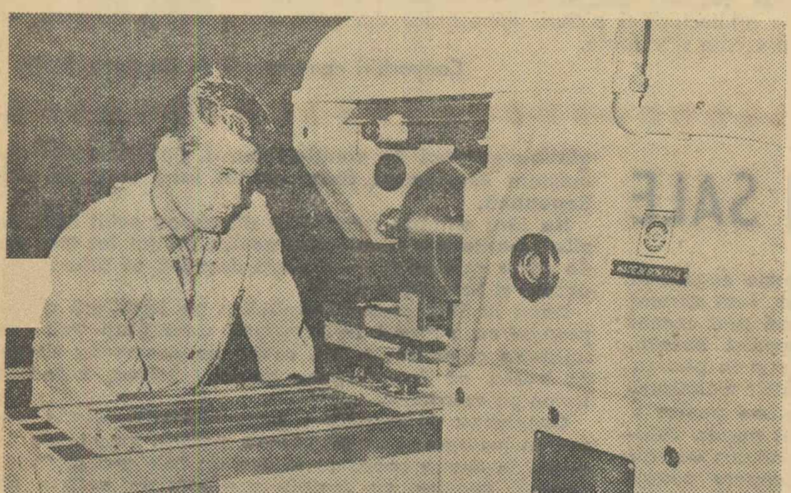
În cursul studiilor mele muzicale şi la începutul carierei mele de compozitor am cercetat în mod deosebit folclorul ţării mele — valon şi flamand — şi am explorat alte surse de folclor european, fără să le aprofundez însă. M-au interesat lucrări folclorice franţuzeşti, italieneşti şi ruseşti. Or, în timpul ultimului război mondial, în momentul în care trăiam ferecaţi în noi înşine, întîmplarea a făcut să descopăr o revistă literară care publicase textele unor cîntece populare româneşti, culese de muzicologul Constantin Brăiloiu şi traduse în franceză de Ilarie Voronca şi Jacques Lassaigne.

După război, am avut prilejul să cunosc cercurile de muzicieni români precum şi activitatea Institutului de folclor din Bucureşti. Am participat — într-un fel — la viaţa artistică românească, am simţit cum vibrează muzica atît de originală, creată şi îndrăgită de poporul român. Într-o zi, pe cînd mă aflam într-o fermă de stat din sudul României, am auzit pentru prima dată o ţărancă cîntînd o doină, utilizînd sfertul de ton. Descopeream astfel vechea muzică românească încă vie.

Am văzut la Bucureşti dansuri populare, am ascultat formaţii orchestrale, coruri sau muzică savantă datorată unor compozitori contemporani, ale căror opere sînt impregnate de muzica populară românească. Muzicienii români m-au socotit totdeauna — prin operele mele menite să pună în valoare folclorul românesc — drept unul de ai lor. Dar cea mai înaltă preţuire a venit din partea lui George Enescu.

În urmă cu 20 de ani, violonistul André Gertler a executat la Paris în cadrul unui concert public lucrarea mea Rapsodia română. Enescu a apreciat-o ca o contribuţie valoroasă a muzicii contemporane. Stan Golestan a fost entuziasmat de această partitură. Înainte de a muri, mi-a transmis cîteva rînduri cu urarea de a vedea dezvoltîndu-se şi mai mult legăturile culturale dintre România şi Belgia, de a vedea înscrise în repertoriul marilor concerte lucrările compozitorilor români. Pot spune că această dorinţă a lui Golestan este astăzi pe cale de a se realiza într-un ritm demn de valoarea universală a muzicii româneşti. Numeroşi şefi de orchestră, virtuoşi şi cîntăreţi sînt astăzi prezenţi nu numai la Bruxelles, ci în toate marile centre muzicale din lume.

Recent, o cîntăreaţă româncă a obţinut marele premiu la concursul Mozart din Bruxelles, un alt tînăr, Radu Lupu, Premiul Van Cliburn. Pe de altă parte, concursul din Liège a atribuit marele său premiu românului Wilhelm Berger. Sînt doar cîteva exemple de preţuire pe care lumea contemporană le adresează fără reţinere unui popor întreg.

Strung românesc la firma M.A.N. din München (R. F. a Germaniei)

Vă mulţumesc sincer pentru posibilitatea pe care mi-aţi oferit-o de a participa la simpozionul „Efectul Coandă" şi de a vizita Institutul dumneavoastră de mecanica fluidelor. Organizarea simpozionului a fost minunată, iar comunicările au fost foarte interesante şi instructive. O deosebită plăcere mi-a făcut cunoştinţa cu dl. Henri Coandă, strălucitul reprezentant al oamenilor de ştiinţă şi ingineri români din vechea generatie.

Prof. G. G. CERNÎI
director al Institutului de mecanică al Universităţii Lomonosov din Moscova.

...După întoarcerea mea din România ţin să vă exprim mulţumirile mele în modul cel mai călduros şi cel mai sincer, şi anume mai întîi pentru invitaţia şi primirea amabilă şi ospitalieră. Am trăit în ţara dv. ceasuri minunate şi fără nici o distonanţă. Nu-mi amintesc să fi avut parte vreodată altundeva de o călătorie atît de armonioasă. Schimbul de idei cu colegii din Bucureşti a fost stimulator şi fertil şi s-a desfăşurat într-o atmosferă atît de plăcută cum n-am mai întîlnit pînă acum.

Prof. dr. C. VOGELPOHL
de la Max Planck — Institut, Göttingen (R. F. a Germaniei)

Numeroasele publicaţii pe care ni le trimiteţi prin schimb sînt foarte mult apreciate de facultatea noastră precum şi de studenţi. E un beneficiu deosebit pentru care vă rămînem datori.

Ane Marie D. MITCHELL
University of California Berkeley

După reîntoarcerea mea din România la Roma ţin să vă transmit expresia celor mai sincere sentimente de recunoştinţă pentru invitaţia Academiei Republicii Socialiste România, care mi-a prilejuit cunoaşterea celor mai interesante aspecte ale vechii civilizaţii din ţara dv., muzeele sale, monumentele, peisajele. De asemenea, sînt fericit că am luat contact cu savanţi români care lucrează în domeniul arheologiei cu o metodă exemplară, cu un deosebit succes.

Massimo PALLATINO
Accademia Nazionale dei Lincei

Vizitam pentru prima oară ţara dumneavoastră anul acesta, cu prilejul Festivalului „George Enescu". Eram în juriul de canto şi zi de zi obligativitatea prezenţei la spectacole mă neliniştea la gîndul că n-o să reuşesc să văd locurile pe care le doream, despre care mi se vorbise. La Zagreb, de altfel, prietenii, cînd au aflat despre plecarea mea în România, mi-au spus că voi găsi în capitala acestei minunate ţări un mic Paris... Le-am spus, întorcîndu-mă, că am găsit un Bucureşti mare, un oraş cu personalitatea lui, care nu poate fi asemuit cu nici un alt oraş din lume. Am trăit în el zile de emoţii, de febră. M-au copleşit receptivitatea publicului bucureştean, puterea lui de dăruire, de înţelegere şi apreciere a muzicii moderne.

N-am să uit bucuria de a-l fi ascultat pe Ţăranu într-o interpretare perfectă, plină de obiectivitate, cum n-am să uit că Festivalul „George Enescu" a fost, pot spune, la nivel mondial.

Maria BORCIC
profesor de canto — Zagreb — Iugoslavia

CONDIȚIA CONSACRĂRII

„Românii ne dau o lecție de cîntat"; „Corul românesc este un model"; „Geniul și îndeminarea lui Constantin" ...sînt titluri și fraze de ziar pe care le citim și recitim în timp ce eroul lor, artistul emerit Marin Constantin, încearcă să-și încheie în spatele biroului obligațiile la zi ale funcției sale de director al Operei din București. E ora 3 și un sfert și coridoarele întortocheate foșnesc de o liniște neobișnuită, dar discuția se va purta, oricum, în jurul altui subiect: corul „Madrigal", întors de puține zile dintr-un turneu în Țara Galilor, Anglia și Berlinul occidental. Îl rugăm pe cel ce acum patru ani abia punea bazele acestei formații atît de celebre, acum, în lume, să ne explice succesele neobișnuite repurtate în acest turneu, iar — apoi — să-și spună părerea despre felul cum arta noastră este făcută cunoscută peste granițe.

— Locuitorii Țării Galilor „cîntă din naștere", cum îi definește o vorbă de duh, iar mișcarea corală este prin urmare extrem de dezvoltată. Aceasta ne-a speriat la început și ne-a ajutat pe urmă. Programul nostru și interpretarea sa au cucerit din prima clipă sălile, și nu numai prin bucățile preclasice, ci și prin bucățile folclorice românești. Să fi acționat asupra preferinței lor vreo rudenie ancestrală? (căci se pare că sîntem prin latini un fel de veri). Destul că am fost pur și simplu covîrșiți de ovații, cadouri, interviuri, programe de televiziune, cronici favorabile și... noi invitații. La ediția din 1969 a „Turului artistic de toamnă din Welles" (uitasem să spun: acesta e numele manifestației la care am participat) sîntem de pe acum înscriși în program — e un festival foarte riguros, care-și lansează invitațiile cu mult înainte.

— Cînd ați fost, atunci, invitați pentru această toamnă?

— Acum s-a făcut o excepție. La Sofia, în iulie, ne-a ascultat întîmplător un concert Roy Bohana, directorul Consiliului muzicii din Țara Galilor, și, entuziasmat, ne-a înscris în program peste rînd! E un capriciu, dar în același timp o lege a consacrării: invitațiile se succed în progresie. De pildă, acum doi ani plecam timizi în primul nostru turneu internațional, la Halle, în R.D.G.; de atunci am mai fost în alte nouă țări. Și dacă în Bulgaria ni s-au făcut oferte pentru Țara Galilor și Berlinul occidental, cîntînd acolo, calendarul nostru viitor s-a îmbogățit din nou cu... nu vreau să anticip... cu încă foarte multe turnee. Un turneu e baza altor și altor turnee. De această lege a tehnicii consacrării internaționale vor trebui să țină seama forurile ce răspund de propaganda noastră în străinătate. Sînt necesare cît mai multe ieșiri peste hotare, cît mai multe discuri, cît mai multe articole și prezentări de presă, pentru ca tezaurul artei noastre să fie luat în seamă și cunoscut pe măsura meritelor. Voi da doar două exemple din recentul nostru turneu: 1. pe parcursul lui au fost cumpărate la standurile noastre 500 de discuri „Madrigal" exportate de „Cartimex" (dar de cîte ori sînt condițiile create, și de cîte ori aceste condiții sînt folosite atît de optim?); 2. turneul nostru a coincis cu acela al „Ciocîrliei", astfel că melomanii britanici au putut admira folclorul și arta noastră interpretativă — lucru sesizat și în presă — din două unghiuri complementare. Rezultatul a fost că, după surpriza realizată prin calitatea tehnică a formațiilor, spectatorii au fost obligați să-și treacă în memorie numele unei țări talentate și totuși prea puțin cunoscute. Dar de cîte ori, repet, ne știm pregătiți astfel pașii?

CONVORBIRI

CE ÎNSEAMNĂ „A EXPORTA"

Calitatea de șef al departamentului de concepție de la uzinele „Tractorul" ne-ar face să ne imaginăm convorbirea cu inginerul Iulian Cazacu într-un cadru înțesat cu planșe și planșete. Pentru cititorii noștri mai puțin versați în terminologia tehnică vom preciza că, dimpotrivă, întîlnirea s-a produs într-o albă duminică brașoveană în fața aparatului de radio al Casei de cultură a studenților, anume deschis pentru ascultarea unui concert de Haendel. Interlocutorul nostru, vechi de 28 de ani la marea uzină și colaborator la crearea tractorului românesc (laureat al premiului de stat), iubește în egală măsură producția, muzica și expresia frumoasă. Orice temă de discuție îl pasionează, cu atît mai mult cea propusă acum: tehnica românească peste hotare.

— Fac parte dintr-o uzină care știe ce înseamnă a trăi din export. Unsprezece mii de oameni sîntem cointeresați într-o activitate și grea și frumoasă, care însă nu acceptă jumătățile de măsură: „Maiestatea sa clientul dictează". Ne-am obișnuit să spunem că exportăm în 40 de țări din patru continente (și, adaug eu, în curînd vom omologa tractorul și în Australia). În acest an 40 la sută din producția noastră a fost pentru export, iar în anul ce va începe procentele vor urca la 46. Dar știți ce înseamnă asta? Că unsprezece mii de oameni stăm mereu cu atenția încordată asupra muncii noastre, care suferă cu fiecare tractor o verificare. A face export înseamnă a respecta cîteva condiții esențiale și anume: a da beneficiarului ceea ce dorește; a nu considera că o dată vîndut tractorul ți-ai încheiat obligațiile; a acorda grijă neîntreruptă asistenței tehnice, furnizării pieselor de schimb, școlarizării specialiștilor străini și în special reclamațiilor. Exportul înseamnă într-un cuvînt operativitate, iar noi, ca tînără țară industrială, sîntem obligați mai mult ca oricine la aceasta.

— Implicit, din export se învață foarte mult...

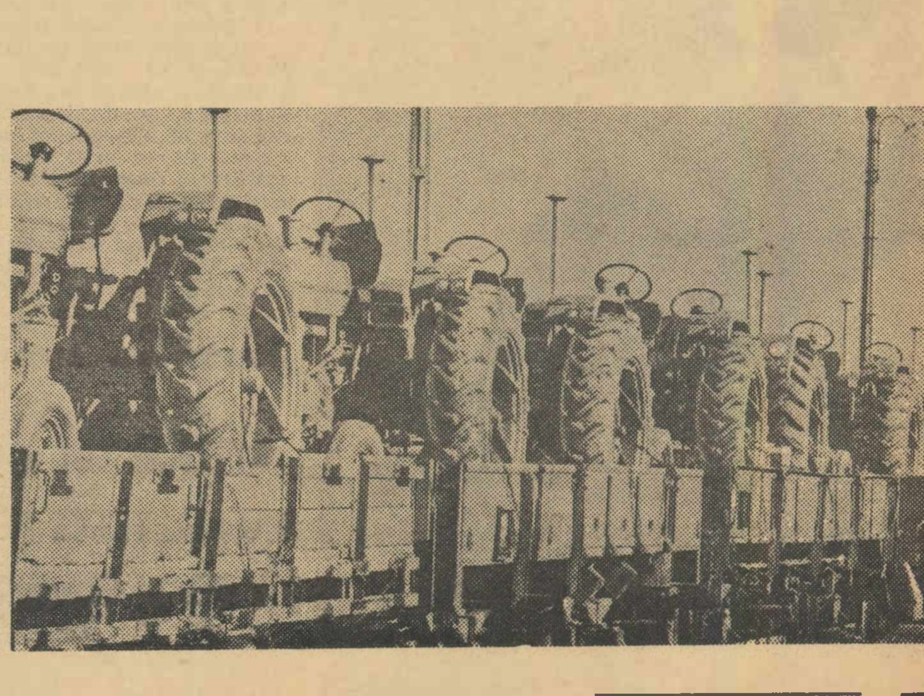
— Bineînțeles. Tractorul nostru e apreciat în primul rînd datorită gradului său destul de ridicat de universalitate, care îl face apt pentru o gamă extrem de variată de operații; totodată e apreciat pentru raportul just ales între puterea sa, greutatea sa și forța de tracțiune la cîrlig. Dar mulți din beneficiarii noștri afișează exigențe suplimentare. Asta ne obligă să efectuăm **în timp foarte scurt** diverse adaptări și modificări, care au prin definiție prioritate asupra problemelor curente de producție. Și vă închipuiți că toate trec prin acest creier al uzinei noastre care este „departamentul concepției". Aș zice că din această continuă hărțuială cu performanțele a ieșit un nou tip de tractor.

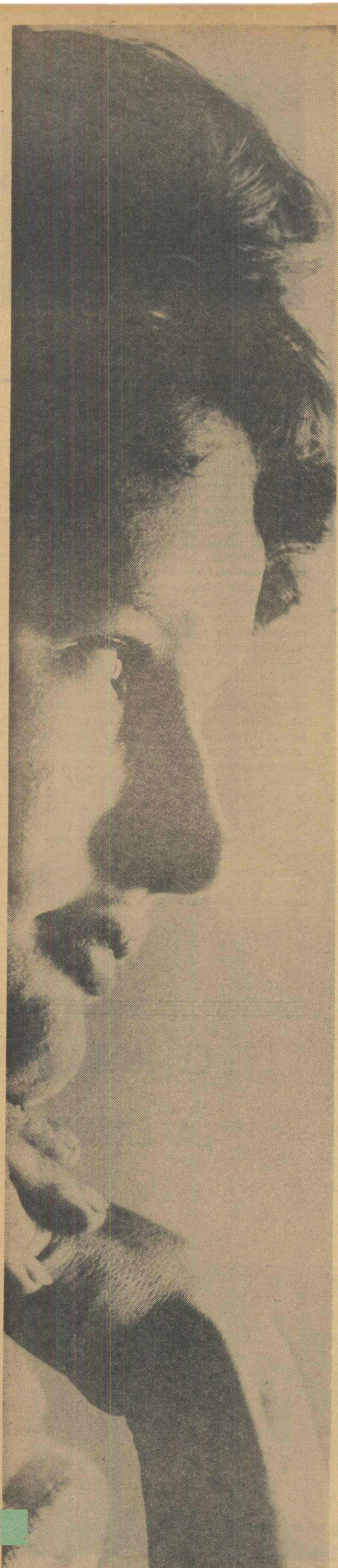
— Ați fost nu de mult în Iran...

— Da, construim acolo, prin colaborare, în nordul țării, la Tabriz, o uzină, căreia România îi livrează echipamentul, dispozitivele de lucru, sculele și întreaga licență la tractorul de „65 cai-putere pe roți". Totodată, întreprinderea noastră a trimis instructori pentru întreținerea tractoarelor existente și școlarizarea cadrelor viitoare. Mulți dintre ei au învățat, într-un singur an, limba **farsi**. Iar acest lucru, împreună cu istețimea deosebită a muncitorilor și țăranilor iranieni, a dus la o bună colaborare. Pentru că, trebuie spus, a trebuit să contracarăm prin întreaga noastră prestanță și atitudine umană campania foarte puternică a firmelor străine. Dar aici, să nu uităm, personajul principal am fost nu noi, ci tractorul nostru, ale cărui demonstrații practice au fost convingătoare...

Romulus RUSAN

Douăzeci de ani de existență rep… ană a societății noastre coincid cu douăzeci de ani de eforturi intense pentru edificarea socia…stă a patriei. Douăzeci de promoții, de generații de intelectuali ai țării s-au format în acești ani deplini, de entuziasm și optimism revoluționar, de sinceritate și pace. Amfiteatrele institutelor de învățămînt superior, lărgindu-și în cercuri concentrice răspunderile sociale, se confundă astăzi cu amfiteatrele imense ale patriei, în care cele 20 de generații de intelectuali își desăvîrșesc propria personalitate spirituală, umană, în rîndurile tuturor cetățenilor Republicii. E prilej de înaltă mîndrie și laudă pentru Alma Mater să fi dat țării aceste mii și zeci de mii de tineri, profesori, ingineri, medici, artiști, cercetători, înarmați cu știința marxist-leninistă a umanității, gata să-și sacrifice prin entuziasm și generozitate cele mai frumoase clipe din viață pentru ridicarea României socialiste în spațiile înalte ale civilizației și progresului. Aprecierea adresată de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU în Raportul la Conferința Națională a Partidului Comunist Român certifică major această realitate: „Putem spune că intelectualitatea noastră, atît mai în vîrstă cît și mai tînără, participă activ la întreaga operă de făurire a noii societăți socialiste în patria noastră".

Revista „Viața studențească" își propune să prezinte cîțiva din absolvenții acestor 20 de ani, în viziunea nemijlocită a studenților de astăzi — cei care vor intra în producție în cel de al III-lea deceniu al Republicii.

EXAM

ÎN AMFITEATR

ERA IMEDIAT DUPĂ RĂZBOI ȘI NE IZBEAM DE TOT FELUL DE GREUTĂȚI

Pe conferențiar **dr. FRANCISC KOCH** l-am întîlnit într-unul din laboratoarele de fizică nucleară ale Universității clujene.

Născut în 1925 la Sighetul Marmației, a frecventat, începînd din 1944, cursurile Facultății de fizică din orașul de sub dealul Feleacului, deși la început intenționa „să se facă" învățător. „Era imediat după război și ne loveam de tot felul de greutăți, își amintește interlocutorul nostru, dar, în ciuda lor, eram cu toții niște entuziaști. Fără entuziasm n-am fi reușit să urcăm, chiar de atunci, treptele meseriei..."

Pe o carte din bibliotecă îi întîlnesc numele: „Particule elementare", apărută în 1958. Alături, alta: „Radiații nucleare" (1963). Înțelegîndu-mi întrebarea din priviri, conf. dr. Koch se explică. „De fapt preocupările mele merg toate pe aceeași linie. O temă abordată — care a fost și subiectul tezei de doctorat, luat la Iași în 1961, cu prof. dr. docent Ștefan Procopiu — se referă la proprietățile feromagnetice. Dar preocupările catedrei sînt concentrate asupra izotopilor stabili, pe de o parte, și a rezonanței, pe de altă parte! Încercînd o legătură între aceste teme m-am oprit la metode de rezonanță cu izotopi. Pe această linie se află lucrarea „Rezonanțe magnetice nucleare în cîmpuri magnetice slabe" sau comunicarea ținută în 1961 la Leipzig (la Conferința internațională de rezonanță magnetică nucleară) intitulată „Studiul rezonanței magnetice nucleare cu ajutorul modelelor", iar în 1967 (tot la Leipzig) „Contribuții la determinarea izotopului Litiu 7".

Pe masa de lucru, un manuscris voluminos: „Zilele acestea va fi predat Editurii didactice și pedagogice. E o lucrare despre modalități și metode de rezolvare a problemelor de fizică. Nu este o rețetă universal valabilă, ci mai mult un ghid al elevului și studentului fizician".

Apreciat, deci, și pe linia preocupărilor didactice, conf. dr. Koch este conducătorul unui cerc științific studențesc al Facultății de fizică; mulți studenți își susțin lucrările de diplomă sub conducerea sa... Preocupat de a pune la îndemînă cursuri de un înalt nivel științific, lucrează la reeditarea litografiată a cursurilor de fizică atomică, de căldură, de oscilații și unde etc.

— Proclamarea Republicii — ne spune d-sa — în anul cînd îmi pregăteam licența și absolvirea facultății în primul an de existență a Republicii (1948) mi-au întărit convingerea că voința de a fi poate deveni realitate. De atunci am avut mereu satisfacția împlinirii, a integrării în progresul general al patriei.

George ZANC

„MUZICA LUI MOZART NU MAI TRECE PE LA SALZBURG, CI PE LA BUCUREȘTI"

La sfîrșitul anului universitar 1955—1956 în foaia matricolă, în dreptul studentului **IORDĂCHESCU DAN**, s-a mai scris, pe lîngă notele obținute, un singur cuvînt, dar atotcuprinzător: excepțional. Era pentru a doua oară în istoria conservatorului cînd un student primea această distincție. Și, pornind de aici, în numai cîteva luni, numele lui Dan Iordăchescu a început să strălucească pe toate meridianele. Aidoma unei rachete, cariera sa a avut trei trepte care au lansat-o pe orbita muzicală internațională. Prima treaptă a constituit-o obținerea medaliei de aur la concursul de la Varșovia. La o lună după aceea, Iordăchescu cîștigă cel mai greu concurs de canto din lume, cel de la Salzburg. Aici, în mijlocul unor sărbătoriri cu totul deosebite, „Bicentenarul Mozart", el se impune în fața a 230 de cîntăreți care urmaseră timp de o lună un curs special de perfecționare în vederea acestei întreceri. Fără să participe la aceste pregătiri, cîntărețul nostru sosește cu o zi înaintea concursului, iar la sfîrșit ziarele scriau cele enunțate în titlu... Toți ziariștii își încep interviurile întrebîndu-l dacă a studiat în Germania sau Austria. Răspunsul vine prompt: **„Nu. Am studiat la București, cu maestrul Constantin Stroescu"**. De la Salzburg, Iordăchescu pleacă direct la Geneva, unde după cîteva zile începe concursul ce avea să-i aducă a treia medalie de aur.

De atunci au trecut 11 ani. Artistul emerit Dan Iordăchescu, prim-solist al Operei române din București, cîntă fără întrerupere pe marile scene ale lumii, stîrnind admirația publicului și a specialiștilor de pretutindeni. Veștile succeselor sale au devenit o obișnuință. Ziarele ne informează că la Londra sau Bruxelles, la Moscova sau Paris, la Roma sau Copenhaga publicul l-a ovaționat minute în șir, iar ziarele de specialitate au inserat cronici entuziaste, ajungîndu-se, încă din 1959, ca în cunoscuta revistă a televiziunii britanice „Music News" să se susțină că „la ora actuală el are cea mai frumoasă voce de bariton din lume". Cu toate acestea, Dan a rămas în continuare „un fel" de student, consultîndu-se în permanență cu fostul său profesor, de la care are întotdeauna ceva nou de învățat. Ambii își amintesc cu plăcere de „convertirea" fostului student către genul liedului. Paradoxal, dar Iordăchescu era total refractar muzicii vocale de cameră. El nu visa decît operă, operă și iar operă. Într-o zi, profesorul, care a fost unul din marii noștri interpreți de lied, i-a cîntat studentului cîteva lucrări. Cînd a terminat, Dan avea ochii în lacrimi. Rezultatul îl cunoaștem: se vorbește astăzi despre maniera „Iordăchescu" de interpretare a liedurilor, care i-a adus anul acesta cea mai înaltă distincție, titlul de „Maestru al liedului", pe care nu l-au primit decît Dieskau, Schwartzkopf, Souzay.

Cristian MIHAILESCU

ACEST VEȘNIC LOC SFINȚIT DE MUNCA OMULUI...

În 1950 a absolvit o școală profesională. Urmează trei ani în care, ca activist al Comitetului regional U.T.C.-Iași, învață să cunoască oameni, pe aceia cu care va împărți succesele și dezamăgirile, cu care va face primii pași pe drumurile vieții. După doi ani de facultate muncitorească, Facultatea de electrotehnică a Institutului politehnic-Iași îi înscrie pașii printre cei ai proaspeților „boboci". La absolvire, în 1960, inginerul **GHEORGHE PECHEANU** cere să fie repartizat la Fabrica de zahăr „Siretul" — Suceava, unde avea să obișnuiască mîinii și minții una dintre cele mai moderne instalații ale industriei noastre. Proiectul de diplomă, profilat pe aspectul electronic al profesiunii sale, avea să-l formeze pentru…
unea tuturor c…
„Ca oricare al…
Politehnica nu…
unde să cauți c…
Cînd Combin…
tălpile-i palide…
primă linie a…
să iasă din n…
în jocurile de…
al mașinilor.
În septembri…
de tablă, iar…
toare electronic…
ța cu setea de…
zare a cunoștin…
ror lucrurilor.
Satisfacții p…
bucuria oamen…
muncitori, teh…
oameni !). Pro…
a liniei de la…
electronic a v…
în spațiul ma…
obligat creieru…
trepidație …ur…
fiecare secvenț…
primise cu aer…
a fi răsplătit,…
cresc înălțimile…
Din septemb…
își asumă o p…
getice, este im…
producției efe…
nată în grabă,…
adună formula…
ria mereu asc…
munca omului"…

FĂRĂ CER… E CA UN…

Inginerul agr…
om uscă…, îna…
impresia unei…
mism creator, g…
10 ani de prod…
dicale în viața…
cese și satisfac…
omul care în 1…
8, 9 și 10 Facul…
„Stăpînirea de…
constituie deviz…
La început a…
ales cu oamenii,…
gerea și sigura…
realizat. În 195…
tivă agricolă de…
mare succes car…
cariera de ingin…
ruire pentru îm…
sem încrederea…
propus apoi…
de pe dealu…
plantat cu viță…
spre Cotul V…
Dacă i s-a re…
Fără îndoială,…
tatea, care imp…
teraselor cu spa…
fectă a tarlalelor…
acum se cheamă…
dată locului chi…
care abundă în…
acum cîțiva ani…
asupra Dănilești…
cu fiecare ceas,…
mina se arată m…
„Una din con…
ing. Vasile Dele…
cetare, producți…
Dănilești există…
regizarea diferit…
bleme puse în s…
la plantele prăși…
lor de lucrare a…
ficiența rotației…
lilor și dăunători…
Așa se face că…
mari producții:…
4 015 kg/ha.
Din 1961 a…a…
„Lenuța"; sau…
șul medic Lenuț…